

Brusel 12. listopadu 2025
(OR. en)

15196/25

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	11. listopadu 2025
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2025) 795 final
Předmět:	SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ Roční zpráva o azylu a migraci v Evropě (2025)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2025) 795 final.

Příloha: COM(2025) 795 final

V Bruselu dne 11.11.2025
COM(2025) 795 final

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**Roční zpráva o azylu a migraci v Evropě
(2025)**

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Roční zpráva o azylu a migraci v Evropě (2025)

I. Úvod

Roční zpráva o azylu a migraci v Evropě (dále jen „zpráva“) je klíčovým výstupem Paktu o migraci a azylu (dále jen „pakt“), který poskytuje strategický situační obraz v této oblasti. Analyzuje situaci v oblasti azylu, migrace a přijímání v Unii a v členských státech za uplynulé dvanáctiměsíční období a stanoví prognózu migračních trendů pro nadcházející rok¹.

Pakt představoval významný milník ve vývoji komplexního přístupu k migraci, azylu, správě hranic a integraci. Je navržen tak, aby řídil migraci v dlouhodobém horizontu a poskytoval členským státům flexibilitu, aby mohly účinně a spravedlivě řešit specifické problémy, kterým čelí. Síla paktu spočívá v **rovnováze mezi zásadami solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti** mezi členskými státy. Za tímto účelem zavádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace², jeden z legislativních aktů tvořících pakt, povinný, flexibilní a na potřebách založený mechanismus solidarity. Fungování tohoto mechanismu vychází z posouzení situace v oblasti azylu a migrace v Unii, které je uvedeno ve zprávě a které je součástí **ročního cyklu řízení migrace** (dále jen „cyklus“).

Přijetím této zprávy, která rovněž obsahuje aktuální informace o dosaženém pokroku a výzvách při provádění paktu, zahájila Komise první cyklus³. Situační obraz poskytnutý touto zprávou má Komise rovněž využít pro účely přijetí **prováděcího rozhodnutí Komise**⁴ (dále jen „rozhodnutí“), kterým se stanoví, které členské státy jsou vystaveny migračnímu tlaku, riziku migračního tlaku nebo významné situaci v oblasti migrace, v souladu s nařízením (EU) 2024/1351.

Ke zprávě a rozhodnutí je přiložen **návrh Komise na prováděcí rozhodnutí Rady, kterým se zřizuje roční rezervoár solidarity**⁵ s cílem řešit potřeby solidarity členských států vystavených tlaku v nadcházejícím roce. Současně pokračuje práce na provádění všech složek paktu s cílem zajistit účinný evropský systém solidarity a odpovědnosti za spravedlivé, pevné a účinné řízení azylu a migrace.

¹ Článek 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Současný stav provádění Paktu o migraci a azylu, COM(2025) 319 final ([EUR-Lex – 52025DC0319 – CS – EUR-Lex](#)).

⁴ Článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace.

⁵ Článek 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace.

II. Plnění paktu: odpovědnost a solidarita v rovnováze

Členské státy postupují v přípravách na provádění reforem paktu a plnění nových závazků v oblasti solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti.

V oblasti **odpovědnosti** se hlavní novinky paktu zaměřují na vytvoření účinnějších, pevnějších a spravedlivějších postupů, které povedou k jednodušším a účinnějším azylovým a migračním systémům s nižší administrativní zátěží pro členské státy, rychlejšímu vyřizování, odpovídající podpoře poskytované migrantům a kvalitnímu rozhodování o jejich případech. Nové prověřování⁶ na vnějších hranicích Unie zejména umožní rychlé zjištění totožnosti a posouzení všech státních příslušníků třetích zemí, kteří do Unie vstupují nelegálně. V rámci povinných řízení pro účely azylu a návratu na hranicích⁷ budou žádosti státních příslušníků zemí s nízkou pravděpodobností získání mezinárodní ochrany vyřizovány zrychleným způsobem, a to přímo na vnějších hranicích Unie. Nová pravidla příslušnosti⁸ umožní rychlejší a účinnější postup pro určení členských států odpovědných za vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu. Obnovená databáze Eurodac⁹ a nová pravidla pro přijímání¹⁰ budou mít pozitivní dopad na řízení a omezování nedovoleného pohybu.

V tomto ohledu budou muset členské státy prvního vstupu nelegálních migrantů do Unie převzít několik nových úkolů, zejména s ohledem na povahu migračních toků přicházejících na vnější hranice Unie. Zejména budou muset vynaložit značné úsilí, aby splnily své závazky při prověřování a registraci všech nelegálních příchoďů, při vytváření „přiměřené kapacity“ pro povinné řízení na hranicích, jakož i při posuzování žádostí o mezinárodní ochranu.

Na podporu zejména těchto členských států byl nařízením (EU) 2024/1351 zřízen stálý mechanismus **solidarity**. Vyvažuje výzvy a odpovědnosti, které jsou kladeny na různé členské státy. Za účelem zprovoznění mechanismu v souladu s tímž nařízením Komise každoročně posuzuje celkovou situaci v oblasti migrace v Unii, aby zjistila, zda jsou členské státy vystaveny migračnímu tlaku, zda jim migrační tlak hrozí nebo zda se potýkají s významnou situací v oblasti migrace. Za tímto účelem Komise po konzultaci s členskými státy vypracovala **metodikou** pro posouzení, zda existují členské státy, které mají nepřiměřené povinnosti, s přihlédnutím k celkové situaci v Unii. Tato metodika vychází z dostupných kvalitních údajů a

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1349 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí řízení o návratu na hranicích a kterým se mění nařízení (EU) 2021/1148 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1358 ze dne 14. května 2024 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání biometrických údajů za účelem účinného uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 a (EU) 2024/1350 a směrnice Rady 2001/55/ES a za účelem zjištění totožnosti neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/818 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

informací a zajišťuje, aby výsledky byly spravedlivé, objektivní a v souladu s právními požadavky. Metodika je podrobně popsána ve zvláštním pracovním dokumentu útvarů Komise¹¹.

Po určení členských států vystavených migračnímu tlaku a s ohledem na zjištění zprávy, včetně její prognózy pro nadcházející rok, Komise rovněž navrhuje výši solidárních příspěvků, které by měly být poskytnuty členským státům vystaveným migračnímu tlaku. Členské státy mohou poskytnout solidární příspěvky v různých formách:

- **Relokace**, která spočívá v přemístění žadatelů z členských států vystavených migračnímu tlaku do jiných, přispívajících členských států. Členské státy by také mohly využít kompenzace v oblasti příslušnosti, což je forma solidarity, kdy členské státy, které jsou postiženy nedovoleným pohybem, mohou při splnění určitých podmínek nabídnout převzetí odpovědnosti za žadatele, kteří se již na jejich území nacházejí, z členských států vystavených migračnímu tlaku.
- **Finanční příspěvky** spočívající v převodech částek od přispívajících členských států do rozpočtu Unie, zaměřené na opatření na podporu členských států, které využívají pomoci, například při řízení jejich migračních, azylových a přijímacích systémů, při správě hranic, nebo na financování projektů a opatření v rámci vnějšího rozměru migrace, pokud jde o Azylový, migrační a integrační fond (AMIF), a to za určitých podmínek, včetně snížení počtu nelegálních příchoďů a zvýšení počtu návratů.
- **Alternativní solidární opatření**, která mohou zahrnovat například hmotnou nebo technickou věcnou pomoc, včetně pomoci při správě hranic.

Solidární opatření budou určena v prováděcím rozhodnutí Rady, které má být přijato podle článku 57 nařízení (EU) 2024/1351, o vytvoření **ročního rezervoáru solidarity** (dále jen „rezervoár solidarity“) na základě návrhu Komise podle článku 12 nařízení (EU) 2024/1351. Podle článku 57 nařízení (EU) 2024/1351 se členské státy musí dohodnout na velikosti rezervoáru solidarity na následující rok a na tom, jak každý členský stát přispěje, podle svého spravedlivého podílu a v souladu s jednáním o příslibech příspěvků provedeným na Fóru solidarity EU na vysoké úrovni. Rada by měla ve svém rozhodnutí uvést výsledek jednání o příslibech příspěvků ve vztahu k potřebám zjištěným členskými státy, které jsou vystaveny tlaku, a to i pokud jde o využití kompenzací v oblasti příslušnosti.

Členské státy, které Komise považuje za státy vystavené migračnímu tlaku, budou tak mít přístup k rezervoáru solidarity a nebudou povinny splnit své příslibené solidární příspěvky, zatímco členským státům, které čelí významné situaci v oblasti migrace, bude moci Rada na jejich žádost úplně nebo částečně snížit jejich solidární příspěvky. Současně se od přispívajících členských států nevyžaduje, aby plnily své závazky vůči členskému státu využívajícímu pomoci, jestliže Komise v tomto členském státě zjistila systémové nedostatky, pokud jde o pravidla příslušnosti podle nařízení (EU) 2024/1351, které by mohly mít závažné negativní důsledky pro fungování systému.

Kromě rezervoáru solidarity pakt zřizuje **stálý soubor nástrojů podpory EU v oblasti migrace**, který spočívá v poskytování provozní a technické pomoci příslušnými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie; podpoře poskytované z fondů Unie a z jiných zdrojů

¹¹ SWD(2025) 792, Metodika pro účely prováděcího rozhodnutí Komise podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351.

financování; odchylkách v *acquis* Unie, aby bylo možné reagovat na konkrétní migrační výzvy; aktivaci mechanismu civilní ochrany Unie; opatřeních k usnadnění činnosti v oblasti návratů a opětovného začlenění; posílených opatřeních a meziodvětvové činnosti v rámci vnějšího rozměru migrace; posílené diplomatické a politické činnosti; koordinované komunikační strategii; podpoře účinné migrační politiky ve třetích zemích, která je založena na lidských právech, nebo podpoře legální migrace a dobře řízené mobility. Soubor nástrojů podpory EU v oblasti migrace je k dispozici členským státům a může být přizpůsoben jejich specifickým potřebám.

To je důležité zejména pro členské státy, kterým hrozí migrační tlak, které budou moci využít přednostního přístupu k tomuto souboru nástrojů podpory. Komise bude poskytovat finanční podporu a také koordinovat s agenturami případné stanovení priorit při poskytování provozní podpory.

Provádění paktu – současný stav

Od vstupu paktu v platnost v červnu 2024 a po přijetí společného prováděcího plánu zintenzivnily členské státy s podporou Komise a příslušných agentur Unie úsilí o převedení legislativní dohody do praktické podoby a o zajištění toho, aby jejich vnitrostátní azylové, přijímací a migrační systémy byly do června 2026 připraveny na plné uplatňování paktu. Zároveň je obecně zapotřebí urychlit tempo těchto reforem.

Po počáteční fázi, která vedla k vypracování vnitrostátních prováděcích plánů a příslušných systémů řízení a správy, se pozornost v celé Unii i na vnitrostátní úrovni přesunula jinam. Nyní se jedná o **legislativní úpravy, praktickou realizaci a zajištění zdrojů pro reformy**.

Od poslední zprávy bylo dosaženo **důležitých milníků** na všech úrovních. Patří mezi ně vypracování vnitrostátních strategií a pohotovostních plánů, úpravy vnitrostátních právních rámců a přijetí prováděcího nařízení Komise, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EU) 2024/1351¹². Zvýšil se počet členských států, které mají splnit cíle **přiměřené kapacity** pro nové řízení na hranicích, a začalo testování systému Eurodac.

Současně **se vyjasňují zbývající výzvy**. To se týká zejména provádění systému Eurodac, zavedení řízení na hranicích a potřeby včas zavést nezbytnou infrastrukturu, personální potřeby a administrativní opatření. V celé Unii by měla být brzy dokončena opatření pro prověřování, přičemž přijímací kapacita by měla být přizpůsobena novému rámci, aby byla zajištěna dostatečná kapacita a přiměřené standardy. Většina členských států tak sice již učinila, je však třeba uzavřít zbývající ujednání týkající se monitorování základních práv a právního poradenství.

Komise a všechny členské státy musí i nadále spolupracovat, aby zajistily, že finanční plánování bude účinně sladěno s vnitrostátními plány a že klíčové prvky nového rámce budou disponovat dostatečnými zdroji, ať už z unijních nebo vnitrostátních fondů.

Podrobný současný stav provádění paktu je uveden v příloze.

III. Strategický situační obraz v oblasti azylu, přijímání a migrace

¹² Prováděcí nařízení Komise, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351, pokud jde o řízení azylu a migrace, a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 1560/2003.

Důkazy obsažené v této zprávě jsou podkladem pro rozhodnutí Komise, v němž je uvedena situace v oblasti migrace v členských státech, a pro návrh Komise na prováděcí rozhodnutí Rady, kterým se zřizuje roční rezervoár solidarity, který je nezbytný pro řešení situace v oblasti migrace. Zpráva tak poskytuje komplexní a strategický situační obraz, který slouží také jako nástroj včasného varování a informovanosti Unie v oblasti migrace a azylu.

Strategický situační obraz se skládá z: a) **analýzy** hlavního vývoje v oblasti azylu, přijímání a migrace v Unii a ve všech členských státech za dvanáctiměsíční období od 1. července 2024 do 30. června 2025 a b) **prognózy** pro rok 2026 a informací o úrovni **přípravenosti** Unie a členských států reagovat na očekávané trendy a přizpůsobit se jim. Přehled v této zprávě rovněž zahrnuje zjištění z monitorování prováděného Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) a hodnocení provedeného v souladu s nařízením (EU) 2022/922¹³.

Vychází z kvantitativních a kvalitativních údajů a informací poskytnutých členskými státy, příslušnými agenturami Unie¹⁴ a Evropskou službou pro vnější činnost. Analýza a prognóza vycházejí také z výsledků pravidelných výměn v rámci sítě plánu EU pro připravenost na migraci a pro migrační krize¹⁵.

Strategický situační obraz je součástí této zprávy a je doplněn pracovním dokumentem útvarů Komise obsahujícím statistické rozčlenění podporující analýzu uvedenou ve zprávě, pracovním dokumentem útvarů Komise poskytujícím podrobné informace podporující analýzu¹⁶ a pracovním dokumentem útvarů Komise obsahujícím informace o prognóze na rok 2026¹⁷.

a. Analýza situace v oblasti azylu, přijímání a migrace v období od července 2024 do června 2025

Celkově se v období od července 2024 do června 2025 **situace v oblasti migrace v Unii** ve srovnání s předchozími lety **nadále zlepšovala**. Nelegální příchody do EU, žádosti o mezinárodní ochranu a nedovolený pohyb se snížily¹⁸, což je stabilní trend pozorovaný již od

¹³ Výsledek monitorování prováděného agenturou pro azyl, jakož i monitorování prováděného v souladu s článkem 10 nařízení (EU) 2024/1356 podle čl. 9 písm. e) nařízení (EU) 2024/1351 není k dispozici, protože tyto monitorovací mechanismy dosud nejsou funkční.

¹⁴ Agentura Evropské unie pro otázky azylu (EUAA), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA), Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA).

¹⁵ Síť zřízená plánem, která je jedním z prvních výsledků paktu, je operační rámcem, který sdružuje příslušné zúčastněné strany EU za účelem monitorování a předvídání migračních toků a situací. Byla zřízena doporučením Komise (EU) 2020/1366 ze dne 23. září 2020 o mechanismu EU pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací, [EUR-Lex – 32020H1366 – CS – EUR-Lex](#).

¹⁶ Dokumenty SWD(2025) 790, Podpora analýzy situace v oblasti azylu, přijímání a migrace v Unii a v členských státech a SWD(2025) 793, Statistické rozčlenění podporující analýzu situace v oblasti azylu, přijímání a migrace v Unii a v členských státech jsou označeny jako citlivé, neboť obsahují údaje, které se nezveřejňují vzhledem k podrobnosti informací v nich obsažených a k riziku, že by mohly bránit agenturám Unie a Komise v provozních činnostech.

¹⁷ SWD(2025) 791, Prognóza podle čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 na rok 2026, klasifikováno jako „RESTREINT UE / EU RESTRICTED“.

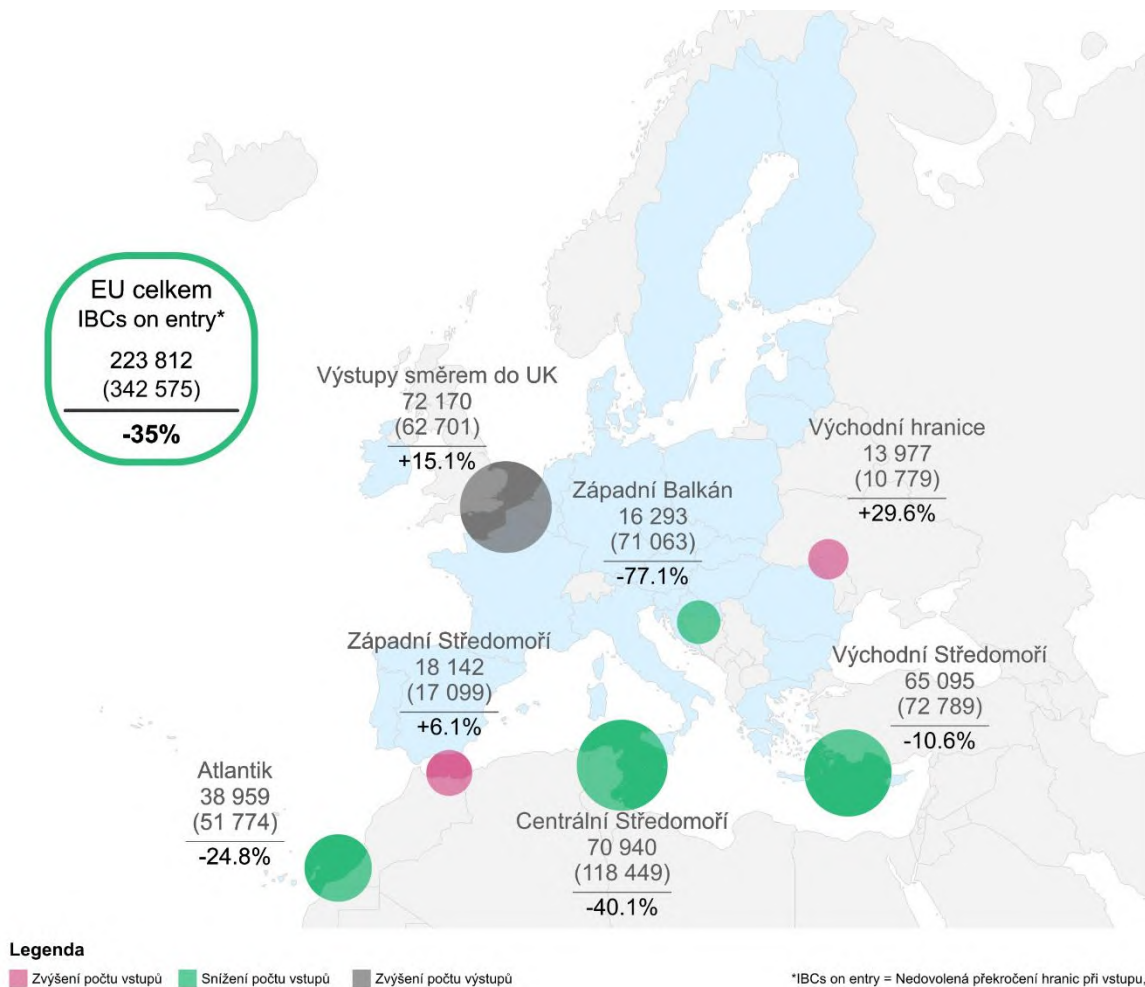
¹⁸ Vzhledem k tomu, že tato zpráva se vztahuje na období od 1. července 2024 do 30. června 2025, meziroční srovnání („předchozí vykazované období“) se týká dvanáctiměsíčního období od 1. července 2023 do 30. června 2024.

roku 2024. K tomu přispělo i společné úsilí Komise a členských států o zintenzivnění spolupráce se zeměmi původu a tranzitu a o posílení vnějších hranic Unie.

Nelegální migrace na vnějších hranicích Unie¹⁹

Počet případů nedovoleného překročení hranic²⁰ na vnějších hranicích Unie se **ve srovnání s obdobím od července 2023 do června 2024 snížil o 35 %**. Klesající trendy byly pozorovány na většině migračních tras, včetně těch, které představují většinu případů nedovoleného překročení hranic do Unie.

Obrázek 1 – Nedovolená překročení hranic podle migrační trasy²¹

¹⁹ Analýza v této části vychází z údajů agentury Frontex.

²⁰ Počet případů nedovoleného překročení hranic se vztahuje k počtu státních příslušníků třetích zemí nebo přidružených zemí EU / zemí přidružených k Schengenu, které odhalily orgány členských států při nedovoleném vstupu na území nebo při pokusu o nedovolené opuštění území mezi hraničními přechody na vnějších hranicích. Je však možné, že státní příslušník třetí země je při nedovoleném vstupu na území členského státu nebo při nedovoleném opuštění tohoto území odhalen více než jednou.

²¹ Do této mapy jsou zahrnuty trasy s více než 500 případy nedovoleného překročení hranic.

Zatímco migrační situace v **Řecku** zůstala celkově stabilní, země zaznamenala nejvyšší počet případů nedovoleného překročení hranic v poměru k jejímu HDP a počtu obyvatel²², stejně jako většinu případů nedovoleného překročení hranic na trase přes východní Středomoří (více než 60 000 případů nedovoleného překročení hranic), většinou z Turecka a Libye, přičemž výrazný nárůst příchodů byl zaznamenán na Krétě. Na **Kypru** došlo k výraznému poklesu počtu případů nedovoleného překročení hranic, a to zejména v důsledku menšího počtu odjezdů ze Sýrie a Libanonu, mimo jiné i z důvodu pádu Asadova režimu a zvýšené spolupráce s libanonskými orgány. V poměru k HDP a počtu obyvatel se však Kypr stále řadí na třetí místo v Unii, pokud jde o počet nelegálních příchodů – téměř 3 000 případů nedovoleného překročení hranic. V **Bulharsku** se počet případů nedovoleného překročení hranic mírně snížil, přičemž nelegální příchody jsou z Turecka.

V **Itálii a Španělsku** se počet případů nedovoleného překročení hranic v porovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 snížil, přestože v absolutním vyjádření je i nadále vysoký. Počet odjezdů do Itálie se snížil, částečně díky intenzivnější spolupráci s tuniskými orgány²³ a přísnějším hraničním kontrolám na tureckých hranicích. Počet odchodů z Libye je stále vysoký a dále se zvyšoval, protože převaděčské sítě využívaly rostoucí nestabilitu v regionu. Počet případů nedovoleného překročení hranic do Španělska se snížil v důsledku menšího počtu příchodů po atlantické trase na Kanárské ostrovy, a to v důsledku posílené dvoustranné spolupráce a spolupráce Unie se zeměmi západní Afriky, zejména s Mauritánií²⁴ a Senegalem. Posílená ostraha hranic v Mauritánii a Senegalu vedla převaděče k tomu, že přesměrovali odjezdy přes Guineu-Bissau, Guineu a Gambii. Na trase přes západní Středomoří bylo hlavním místem odjezdu Alžírsko, které představovalo 79 % případů nedovoleného překročení hranic na této trase a kde byl zaznamenán zvýšený počet případů nedovoleného překročení hranic směrem k Baleárským ostrovům. Počet odjezdů z Maroka se výrazně snížil v důsledku posílené dvoustranné spolupráce se Španělskem a posílené ostrahy hranic.

Podél **Lamanšského průlivu** vzrostl počet odjezdů z Francie do Spojeného království (případy nedovoleného překročení hranic při opuštění území) ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 o 15 %. Přestože úsilí v oblasti správy hranic ve Francii zabránilo 40 % z více než 72 000 zaznamenaných případů nedovoleného překročení hranic z Francie do Spojeného království, počet úspěšných překročení hranic (příchodů do Spojeného království) se přesto zvýšil ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 přibližně o 35 %.

V regionu **západního Balkánu** se počet nelegálních příchodů ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 výrazně snížil. Provádění akčního plánu EU pro západní Balkán²⁵ poskytlo

²² Vypočteno srovnáním podílu každého členského státu na tomto ukazateli s jeho podílem na HDP a na počtu obyvatel. Podíl na HDP a počtu obyvatel pro jednotlivé členské státy se vypočítává podle referenčního klíče stanoveného v článku 66 nařízení (EU) 2024/1351 na základě údajů Eurostatu.

²³ Memorandum o porozumění o strategickém a globálním partnerství mezi Evropskou unií a Tuniskem, podepsané v červenci 2023.

²⁴ Společné prohlášení, kterým se zakládá partnerství v oblasti migrace mezi Mauritánskou islámskou republikou a Evropskou unií zahájené v březnu 2024.

²⁵ Akční plán EU pro západní Balkán ze dne 5. prosince 2022, k dispozici na adrese: https://home-affairs.ec.europa.eu/eu-action-plan-western-balkans_en.

politickou, finanční a provozní podporu řízení migrace v regionu²⁶. Ke snížení počtu nelegálních příchodů přispěly také posílené policejní kontroly, které narušily převaděčské aktivity, a snížení počtu případů nedovoleného překročení hranic na trase přes východní Středomoří. Nejvyužívanějším koridorem je i nadále koridor přes Bosnu a Hercegovinu a Chorvatsko, i když s menším počtem případů nedovoleného překročení hranic než v období červenec 2023 – červen 2024. Zvýšená migrační aktivita v tomto koridoru byla pozorována od konce října 2023 poté, co převaděči přesměrovali svou činnost na tento hraniční úsek, aby se vyhnuli intenzivnějším policejním operacím v Srbsku. Ve vykazovaném období bylo v **Chorvatsku** zaznamenáno 76 % příchodů v regionu – více než 12 000 případů nedovoleného překročení hranic – a druhý nejvyšší počet případů nedovoleného překročení hranic na úrovni Unie v poměru k HDP a počtu obyvatel.

Na **východní hranici Unie** zůstal počet případů nedovoleného překročení hranic nízký a relativně stabilní. Většina těchto případů se týkala ukrajinských státních příslušníků, kteří neoprávněně překročili hranice Rumunska a požádali o dočasnou ochranu. Kroky Ruska a Běloruska nadále ovlivňují migrační dynamiku na východní hranici, zejména v **Polsku, Lotyšsku, Litvě, Finsku a Estonsku**. V reakci na pokračující státem podporované pokusy o zneužívání migrace jako zbraně tyto státy posílily hraniční kontroly a snížily počet případů nedovoleného překročení hranic z Běloruska (1 421 případů nedovoleného překročení hranic, z toho 82 % do Polska). Riziko zneužívání migrace jako zbraně je i nadále závažným migračním a bezpečnostním problémem, který přispívá k příležitostným násilným incidentům a pokusům o překročení hranice. Polsko zřídilo podél své hranice nárazníkovou zónu a dočasně omezilo právo žádat o mezinárodní ochranu na této hranici, s výjimkou zranitelných skupin. Lotyšsko a Litva navíc posílily opatření týkající se ostrahy hranic s Běloruskem. Estonsko posílilo opatření správy hranic na hranicích s Ruskem, zatímco Finsko v listopadu 2023 uzavřelo své hraniční přechody s Ruskem v reakci na pokusy Ruska o zneužití migrace jako zbraně. Od té doby zůstává situace v oblasti migrace na hranicích s Ruskem, včetně hranic s Estonskem, relativně klidná.

Od července 2024 do června 2025 byl na vnějších hranicích Unie **odepřen vstup** více než 110 000 osobám, a to především na pozemních (55 %) a vzdušných (41 %) hranicích. Většina odepření vstupu byla způsobena chybějícími nebo neplatnými doklady²⁷. Nejvyšší počty v absolutních číslech byly zaznamenány v Polsku, Chorvatsku, Francii a Rumunsku, zatímco nejvíce odepření v poměru k HDP a počtu obyvatel bylo vydáno v Chorvatsku, Lotyšsku a Estonsku. Nejvíce odepření vstupu se týkalo Ukrajinců²⁸, Albánců, Moldavanů a Turků.

Jak je zdůrazněno ve zprávě o stavu Schengenu 2025, je třeba trvale usilovat o posílení **kvality a odolnosti vnějších hranic schengenského prostoru**, zejména s ohledem na stupňující se

²⁶ V červnu 2025 byla s Bosnou a Hercegovinou podepsána dohoda nové generace o postavení jednotek, která umožňuje, aby příslušníci stálého útvaru agentury Frontex pracovali společně s místními orgány správy hranic s výkonnými pravomocemi – což umožňuje, aby se tyto dohody a následné nasazení vztahovaly na celý region západního Balkánu (s výjimkou Kosova – tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova).

²⁷ To zahrnovalo i o případy, kdy státní příslušníci třetích zemí překročili povolenou délku pobytu 90 dnů během období 180 dnů nebo neměli platné vízum či povolení k pobytu.

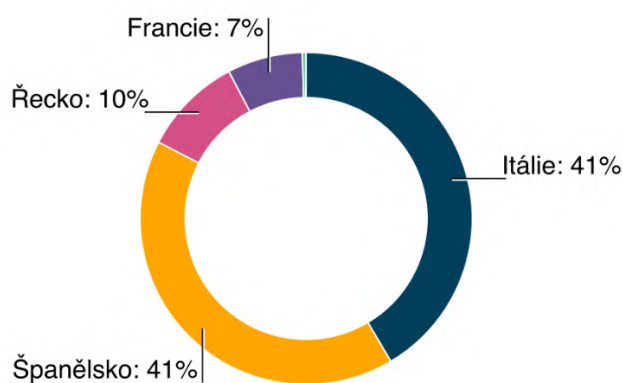
²⁸ Ukrajinci, kteří neměli platné povolení k pobytu nebo se na ně nevztahovala dočasná ochrana.

bezpečnostní hrozby²⁹. Posouzení zranitelnosti agentury Frontex za rok 2025 ukázalo povzbudivé výsledky³⁰. Toto posouzení však také zdůraznilo, že v některých členských státech je třeba dále posílit kapacity pro řízení migrace na hranicích, mimo jiné vyčleněním odpovídajících lidských zdrojů pro provádění prověřování a vedení pohovorů. Společnou výzvou zároveň zůstává zajištění dodržování základních práv na hranicích, zejména v souvislosti se zneužíváním migrace jako zbraně.

Příchody po moři po pátracích a záchranných operacích³¹

Počet státních příslušníků třetích zemí vyloděných v Unii po **pátracích a záchranných operacích** se ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 snížil o 36 %. Od 1. července 2024 do 30. června 2025 bylo v Unii po pátracích a záchranných operacích vyloděno téměř 97 000 osob. **Na Itálii a Španělsko připadlo dohromady více než 80 %** osob vyloděných v Unii.

Obrázek 2 – Osoby vyloděné při pátracích a záchranných akcích

Zdroj: Vypracováno JRC na základě údajů agentury Frontex

Poskytnutí pomoci každé osobě, která se ocitne v tísní na moři, je právním závazkem členských států stanoveným v mezinárodním právu i právu Unie³². Pokusy dostat se do Evropské unie na plavidlech, která nejsou způsobilá k plavbě po moři, byly i nadále příčinou ztrát na životech migrantů na moři, přičemž ve vykazovaném období bylo na moři nahlášeno nejméně 3 000 mrtvých nebo pohřešovaných osob. Trasy přes centrální Středomoří a Atlantik byly i nadále nejsmrtonosnějšími námořními trasami do Unie³³. Plavby na malých člunech z **Francie** do Spojeného království přes **Lamanšský průliv** zprostředkované převaděčskými sítěmi představovaly pro francouzské orgány zapojené do pátracích a záchranných operací značnou výzvu. Převaděčské sítě organizovaly souběžné odjezdy na přeplněných člunech, aby

²⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Zpráva o stavu Schengenu 2025, [EUR-Lex – 52025DC0185 – CS – EUR-Lex](#).

³⁰ Jak uvádí agentura Frontex, celkový počet zjištěných zranitelných míst týkajících se kapacit a připravenosti ochrany hranic v členských státech vykazuje celkově klesající tendenci: [Posouzení zranitelnosti za rok 2025 přineslo povzbudivé výsledky](#).

³¹ Analýza v této části vychází z údajů agentury Frontex.

³² Doporučení Evropské komise z roku 2020 týkající se pátracích a záchranných činností (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020H1365>), zejména odkazy v bodech 5 a 7; pokyny Komise k provádění pravidel EU týkajících se definice napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu a zabránění tomuto napomáhání ([eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC1001(01))), zejména body 4 a 5.

³³ [Údaje | projekt Pohřešování migrantů](#), zdroj: Mezinárodní organizace pro migraci.

orgány přetížily, což vedlo k tomu, že po pátracích a záchranných operacích se ve Francii vylodilo přibližně 7 000 osob.

Mezinárodní ochrana a dočasná ochrana v Unii³⁴

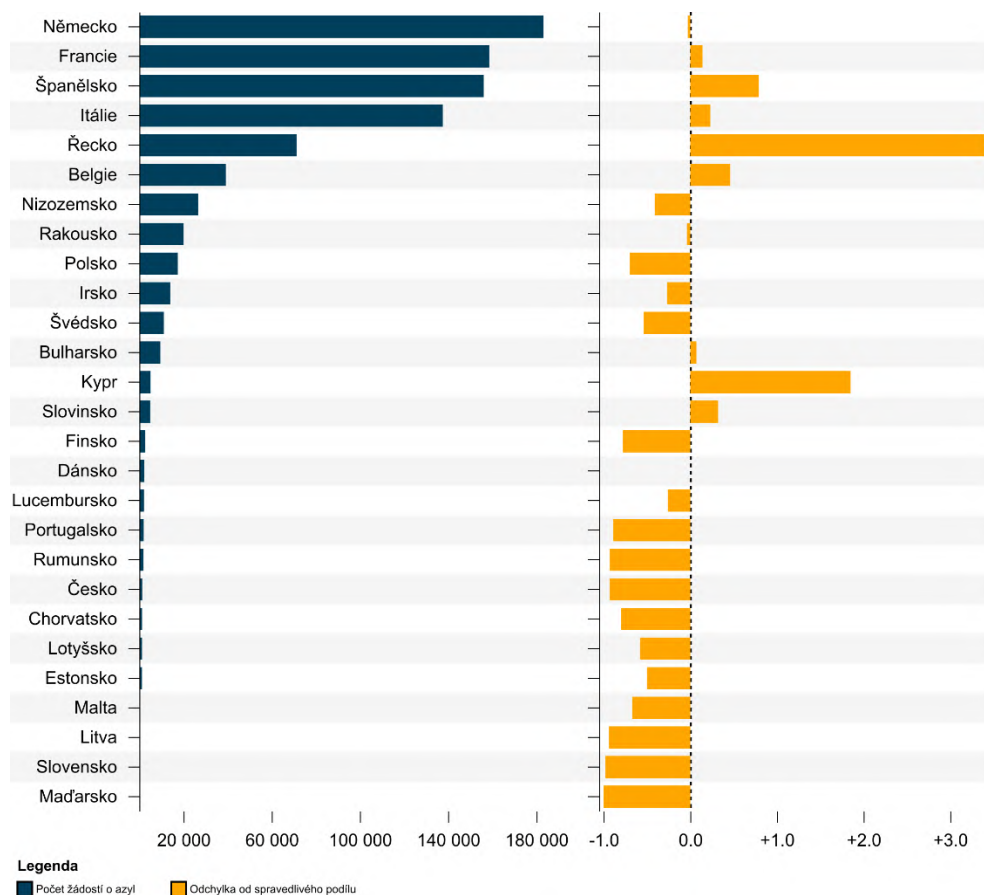
Počet žádostí o mezinárodní ochranu v Unii se v porovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 snížil o 21 %, i když celkově byl stále vysoký, když v Unii bylo podáno 871 000 žádostí. Pokles byl způsoben zejména menším počtem nelegálních vstupů a výrazným poklesem žádostí syrských státních příslušníků. **Členské státy vydaly 271 000 rozhodnutí o přiznání statusu mezinárodní ochrany³⁵, což je o 20 % méně než v období od července 2023 do června 2024³⁶.** V poměru k HDP a počtu obyvatel byly hlavními členskými státy, které poskytly mezinárodní ochranu, **Řecko, Rakousko a Kypr**. V absolutních číslech vydaly nejvíce kladných rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu Německo, Francie a Řecko, zatímco Španělsko bylo nejčastější zemí, která udělila humanitární status, většinou Venezuelanům a Kolumbijcům.

³⁴ Analýza mezinárodní ochrany a dočasné ochrany vychází z údajů EUAA a Eurostatu.

³⁵ Zahrnují rozhodnutí v prvním stupni a rozhodnutí v odvolacím nebo přezkumném řízení, kterými se přiznává postavení uprchlíka podle Ženevské úmluvy a status doplňkové ochrany.

³⁶ Míra uznaných žádostí o mezinárodní ochranu v prvním stupni se snížila na 31 %, zejména v důsledku menšího počtu kladných rozhodnutí vydaných státním příslušníkům Sýrie, Afghánistánu a Iráku.

Obrázek 3 – Žádosti o mezinárodní ochranu podle členských států v absolutních hodnotách a v přepočtu na obyvatele a HDP³⁷

Zdroj: Vypracováno JRC na základě údajů agentury EUAA a údajů Eurostatu (HDP a počet obyvatel)

Nejvyšší počet žádostí na úrovni Unie v poměru k svému HDP a počtu obyvatel obdržely Řecko a Kypr. V absolutních číslech obdrželo nejvyšší počet žádostí o mezinárodní ochranu Německo – navzdory 40% poklesu oproti období červenec 2023 až červen 2024 – následované Francií, Španělskem a Itálií. Venezuelané cestující bez víz do Unie podali rekordní počet žádostí o mezinárodní ochranu, většinou ve Španělsku. Státní příslušníci Afghánistánu žádali o azyl v menším počtu, ale byli třetí nejčastější státní příslušností, která o azyl žádala. **Počet žádostí nezletilých osob bez doprovodu se rovněž snížil, a to o 25 %, a tvořil 3 % z celkového počtu.** V poměru k HDP a počtu obyvatel obdržely na úrovni Unie nejvíce žádostí nezletilých osob bez doprovodu Řecko, Bulharsko a Kypr, přičemž v Řecku se zvýšil počet žádostí nezletilých Egyptanů. V absolutních číslech byly tyto žádosti podány převážně v Německu, Řecku a Nizozemsku, a to především syrskými a afghánskými státními příslušníky.

Několik členských států po pádu Asadova režimu dočasně pozastavilo vyřizování žádostí Syřanů, přičemž Syřané zůstali i nadále nejpočetnější skupinou žadatelů o mezinárodní ochranu v Unii, především v Německu.

³⁷ Vypočteno srovnáním podílu každého členského státu na tomto ukazateli s jeho podílem na HDP a na počtu obyvatel. Podíl na HDP a počtu obyvatel pro jednotlivé členské státy se vypočítává podle referenčního klíče stanoveného v článku 66 nařízení (EU) 2024/1351 na základě údajů Eurostatu.

bydlení, vzdělávání a trhu práce³⁸. Migranti, kteří žádají o mezinárodní ochranu nebo se připojují k rodinným příslušníkům, mají obvykle nižší míru zaměstnanosti než pracovní migranti. Dlouhodobé průzkumy navíc ukazují, že žadatelé o azyl dosahují na trhu práce výsledků srovnatelných se státními příslušníky až po deseti letech pobytu. Problémem zůstává i poskytování přiměřeného bydlení: z výzkumu vyplývá, že v roce 2023 žil více než jeden ze šesti migrantů v Unii v přeplněném ubytování (+70 % ve srovnání s osobami narozenými v tuzemsku)³⁹. Tyto faktory mají negativní dopad na výsledky integrace a představují další zátěž pro systémy sociální ochrany a fungování přijímacího systému.

Více než 75 % osob požívajících dočasné ochrany tvoří ženy a děti. Ubytování a sociální podpora se v jednotlivých členských státech lišily. Většina členských států začala podporovat soběstačnost a ekonomickou nezávislost, postupně poskytovala omezenější podporu na bydlení a sociální dávky a zároveň investovala do integračních opatření. Různá opatření přijatá členskými státy přispěla ke zlepšení integrace na trhu práce, i když integrace žen na trhu práce je dosud složitější kvůli specifickým překážkám⁴⁰. Školní docházka vysídlených dětí z Ukrajiny se liší a její míra je různá, přičemž specifické problémy přetrvávají u dětí se zdravotním postižením.

Nedovolený pohyb v rámci Unie⁴¹

Několik členských států se potýkalo s vysokou mírou nedovoleného pohybu migrantů a žadatelů o mezinárodní ochranu v rámci Unie. Podle nařízení (EU) č. 604/2013 (dále jen „nařízení Dublin III“)⁴² si žadatel o mezinárodní ochranu nemůže zvolit členský stát příslušný k posouzení jeho žádosti. Přesuny z jednoho členského státu do druhého a nedostatky v provádění pravidel příslušnosti podle nařízení (EU) č. 604/2013 představují zvláštní zátěž pro azylové, migrační a přijímací systémy hlavních cílových zemí.

Ačkoli neexistují přesné údaje zachycující nedovolený pohyb, zástupné ukazatele ukazují rozsah a směr tohoto pohybu v rámci Unie⁴³. Nové nařízení o Eurodacu a databáze Eurodac umožní přesnější sledování nedovoleného pohybu⁴⁴. V současné době naznačují dostupné

³⁸ Pracovní dokument útvarů Komise – Přezkum akčního plánu Komise pro integraci a začleňování na období 2021–2027 v polovině období – Průvodní dokument ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Současný stav provádění Paktu o migraci a azylu, SWD(2025) 162 final, [EUR-Lex – 52025SC0162 – EN – EUR-Lex](#).

³⁹ OECD / Evropská komise, Indicators of Immigrant Integration 2023: Settling In (Ukazatele integrace přistěhovalců 2023: usazování se), OECD Publishing, Paříž, <https://doi.org/10.1787/1d5020a6-en>.

⁴⁰ UNHCR, „*A poverty assessment of Ukrainian refugees in neighbouring countries*“ (Posouzení chudoby ukrajinských uprchlíků v sousedních zemích), 17. března 2025, s. 14.

⁴¹ Analýza nedovoleného pohybu vychází z údajů agentur EUAA a eu-LISA.

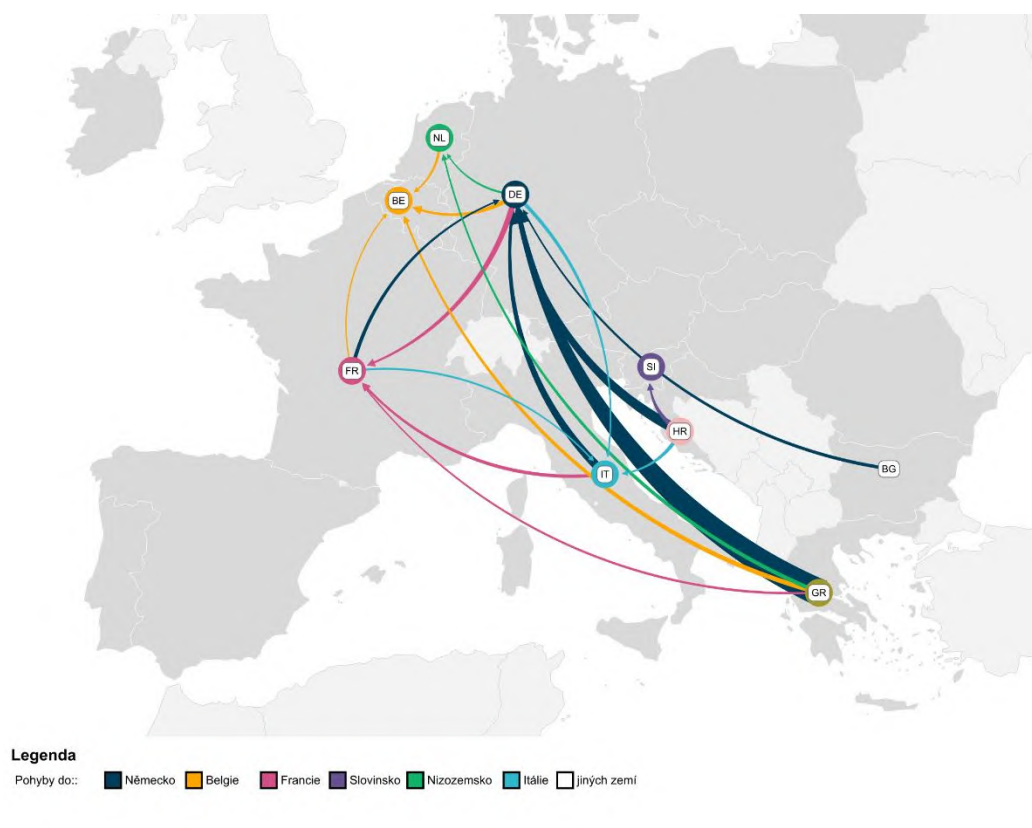
⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, [ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj](#)).

⁴³ Mezi zástupné ukazatele patří údaje shromážděné za účelem sledování fungování nařízení (EU) č. 604/2013 („dublinké statistiky“) a údaje uložené v Eurodacu – unijní databázi otisků prstů (zřízené nařízením (EU) č. 603/2013), v níž se uchovávají a porovnávají otisky prstů osob, které požádaly o azyl nebo byly zadrženy při nedovoleném překračování vnějších hranic schengenského prostoru.

⁴⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1358 ze dne 14. května 2024 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání biometrických údajů za účelem účinného uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 a (EU) 2024/1350 a směrnice Rady 2001/55/ES a za účelem zjištění totožnosti neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti a o žádostech orgánů pro vymáhání

údaje ze systému Eurodac, že se **nedovolený pohyb v rámci Unie snížil přibližně o 25 %** ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024⁴⁵, zejména v návaznosti na celkový pokles počtu nelegálních příchoďů. Navzdory tomuto poklesu představoval nedovolený pohyb pro hlavní země určení i nadále problém. K nedovolenému pohybu obvykle docházelo ze zemí prvního vstupu do Unie směrem do členských států na severozápadě Unie. V absolutním vyjádření byly hlavními zeměmi odjezdu Řecko, Německo, Chorvatsko, Itálie a Francie, zatímco nejvyšší míra nedovoleného pohybu byla zaznamenána v Německu, Francii, Belgii, Itálii a Nizozemsku. Hlavní trasy, na kterých byla zaznamenána nejvyšší míra nedovoleného pohybu, byly z Řecka do Německa, z Chorvatska do Německa, z Itálie do Německa a z Itálie do Francie.

Obrázek 5 – Mapa nedovoleného pohybu na základě shod v systému Eurodac (trasy s více než 6 000 shod)⁴⁶

Zdroj: Vypracováno JRC na základě údajů agentury eu-LISA

Z doplnění údajů shromážděných za účelem sledování fungování nařízení č. 604/2013 („dublinké statistiky“)⁴⁷ vyplývá, že **nejvíce postiženými zeměmi v poměru k jejich HDP a**

práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/818 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

⁴⁵ Bylo hlášeno 398 000 zahraničních shod v systému Eurodac (při nichž jsou země odjezdu i země určení členskými státy), což je o 27 % méně než v období červenec 2023 – červen 2024.

⁴⁶ Mapa ukazuje hlavní trasy nedovoleného pohybu vyplývající ze shod v systému Eurodac. Špička šipek ukazuje směr pohybu, zatímco šířka šipek odráží počet shod.

⁴⁷ Počet odchozích žádostí o přijetí zpět a odchozích žádostí o převzetí na základě neoprávněného vstupu a pobytu činil ve vykazovaném období přibližně 93 000.

počtu obyvatel byly Slovinsko, Belgie, Lucembursko, Německo, Chorvatsko a Rakousko. Řada členských států nevydává žádosti, protože často nevedou k fyzickému přemístění osoby. Kromě toho míra provádění přemístění zůstává velmi nízká, a to 19 %⁴⁸. Míru provádění rovněž snižovaly provozní a kapacitní překážky, s nimiž se přijímající a předávající členské státy potýkaly: počet provedených přemístění ovlivnilo chybějící dostatečné ubytování, špatné materiální podmínky přijímání a omezené možnosti včasné integrace. Největší počet přemístění provedlo a přijalo Německo, následované Francií a Nizozemskem. Zdaleka nejvyšší počet přemístění z ostatních členských států v porovnání se svým HDP a počtem obyvatel přijalo Chorvatsko. Počet přemístění přijatých Řeckem a Itálií byl velmi nízký v porovnání s počtem kladných rozhodnutí, která vydaly v případě žádostí, jež obdržely od ostatních členských států⁴⁹.

Zvýšení celkového počtu přemístění, obnovení přemísťování do členských států, které nepřijímají přemístění, žádosti o přijetí zpět nebo o převzetí, a řešení nedostatků ve vnitrostátním přijímacím systému jsou zásadní pro zajištění účinného fungování systému, snížení motivace k nedovolenému pohybu a zachování rovnováhy mezi odpovědností a solidaritou. Ačkoli se očekává, že vstupem paktu v platnost by se provádění přemístění mělo výrazně zlepšit, očekává se, že členské státy budou bez prodlení plně provádět stávající pravidla.

Přijímání⁵⁰

Navzdory značnému úsilí o zlepšení sběru údajů o přijímání nejsou statistiky plně srovnatelné a zůstávají neúplné. To vede k roztržitějšímu obrazu a brání průkaznému posouzení tlaku na přijímací systémy⁵¹. Na zlepšení kvality těchto údajů se pracuje.

Na základě dostupných údajů⁵² přijaly členské státy do **svých vnitrostátních přijímacích systémů** přibližně **1 394 000 osob**, většinou v Německu, Itálii, Francii, Nizozemsku a Rakousku. V poměru ke svému HDP a počtu obyvatel mají nejvíce osob ve svých přijímacích systémech **Německo, Lucembursko, Rakousko a Irsko**⁵³. Osoby požívající dočasné ochrany,

⁴⁸ Poměr počtu přemístění v návaznosti na přijaté žádosti by měl být používán s opatrností, pokud jde o posouzení schopnosti členského státu úspěšně provádět přemístění, vzhledem k nedostatku kohortových údajů a k tomu, že mezi přijatou žádostí o přemístění a fyzickým přemístěním může uplynout značná doba. Tento časový odstup zkrusluje výpočet míry v případě, že počet přijetí není v průběhu času stabilní.

⁴⁹ Údaje shromážděné za účelem sledování fungování nařízení (EU) č. 604/2013 („dublinské statistiky“) zahrnují počet žádostí zasláných členským státem jinému členskému státu a přijatých členským státem od jiného členského státu týkajících se řízení o přijetí zpět a o převzetí, rozhodnutí vydaných na základě těchto žádostí, jakož i počet vydaných a provedených rozhodnutí o přemístění.

⁵⁰ Analýza přijímání vychází z údajů agentury EUAA.

⁵¹ Komise a EUAA stanovily „postupný přístup“, podle kterého jsou členské státy povinny vykazovat údaje o přijímání alespoň u dvou hlavních ukazatelů: osoby v přijímacím systému (celkový počet osob v přijímacím systému, včetně rozdělení podle právního postavení osob v přijímacím systému a počtu nezletilých osob bez doprovodu) a kapacita přijímacího systému (celkový počet lůžek, která jsou k dispozici na konci vykazovaného období). Od roku 2027 mají členské státy podávat zprávy o celém souboru ukazatelů přijímání.

⁵² Tyto údaje se týkají pouze přijímacího systému, kterým se rozumí soubor opatření pro ubytování žadatelů o mezinárodní ochranu podle přepracované směrnice o podmínkách přijímání.

⁵³ V Irsku vstoupila do země významná část žadatelů o mezinárodní ochranu neoprávněně, když přišli převážně přes pozemní hranici Spojeného království. To mělo vedle značného počtu příchodů osob požívajících dočasné ochrany dopad na irský azylový a přijímací systém. Během vykazovaného období činil počet žádostí o mezinárodní ochranu v Irsku 14 000 ve srovnání s nebývale vysokým počtem v předchozím vykazovaném období (18 000). Tento trend je patrný od počátku roku 2022, spolu s vysokým počtem příchodů z Ukrajiny.

kterým je poskytována podpora na ubytování mimo tento systém, se do vykazování členských států nezapočítávají.

Kromě toho se organizace přijímacích systémů v Unii liší: pouze některé členské státy do svého přijímacího systému zahrnují a shromažďují v něm údaje o osobách s různým právním postavením, včetně osob požívajících dočasné ochrany, odmítnutých žadatelů nebo osob, kterým byl vydán příkaz k návratu. Na základě toho tvořily osoby požívající dočasné ochrany 50 až 70 % obyvatel přijatých ve vnitrostátních přijímacích systémech v Rakousku, Finsku, Litvě, na Slovensku a ve Švédsku, zatímco velkému počtu osob požívajících dočasné ochrany byla poskytnuta podpora na ubytování mimo tento systém, zejména v **Česku, Polsku, Maďarsku a Rumunsku**.

Celková míra obsazenosti vnitrostátních přijímacích systémů v Unii na konci června 2025 činila 81 %⁵⁴. Zajištění dostatečné kapacity a odpovídajících podmínek přijímání je klíčovým prvkem dobře připraveného azylového, přijímacího a migračního systému a dobrého fungování pravidel příslušnosti podle nařízení (EU) č. 604/2013. Několik členských států se potýkalo s problémy při zajišťování dostatečné kapacity svých vnitrostátních přijímacích systémů⁵⁵, přičemž některé členské státy, včetně Finska, Dánska a Švédska, zároveň vzhledem k omezenému počtu žadatelů snížily své ubytovací kapacity.

Přesídlování a humanitární přijímání⁵⁶

Čtrnáct členských států učinilo závazky v rámci *ad hoc* programu Unie pro přesídlování a humanitární přijímání na období 2024–2025. Ve vykazovaném období přišlo do Unie těmito cestami téměř 12 000 osob. Více než polovina příjemců byla přesídlena do **Německa a Francie**, zatímco **nejvíce příjemců v poměru k HDP a počtu obyvatel přesídlilo Finsko a Švédsko**. Nestabilní situace na Blízkém východě, zejména v Libanonu a v Sýrii, měla dopad na programy přesídlování a humanitárního přijímání: počet přijatých osob se snížil ve všech vykazujících členských státech kromě Nizozemska a Švédska. Zdaleka nejčastější zemí původu přijímaných osob byla Sýrie, následovaná Afghánistánem, Demokratickou republikou Kongo, Jižním Súdánem a Eritreou.

Navracení⁵⁷

V období od července 2024 do června 2025 vydaly členské státy celkem 478 000 příkazů k opuštění území státním příslušníkům třetích zemí v Unii, což představuje **nárůst o 11 % ve srovnání s obdobím od července 2023 do června 2024, a to zejména v důsledku většího počtu příkazů k opuštění území vydaných společně se zamítavými rozhodnutími o azylu**. Nejvíce příkazů vydaly Francie, Španělsko a Německo, zatímco v poměru k HDP a počtu obyvatel vydal zdaleka nejvíce příkazů k opuštění území **Kypr**, následovaný **Řeckem a**

⁵⁴ Na konci června 2025 bylo možné vypočítat míru obsazenosti pro 25 členských států. Údaje potřebné pro výpočet míry obsazenosti nebyly úplné v případě Finska a Portugalska.

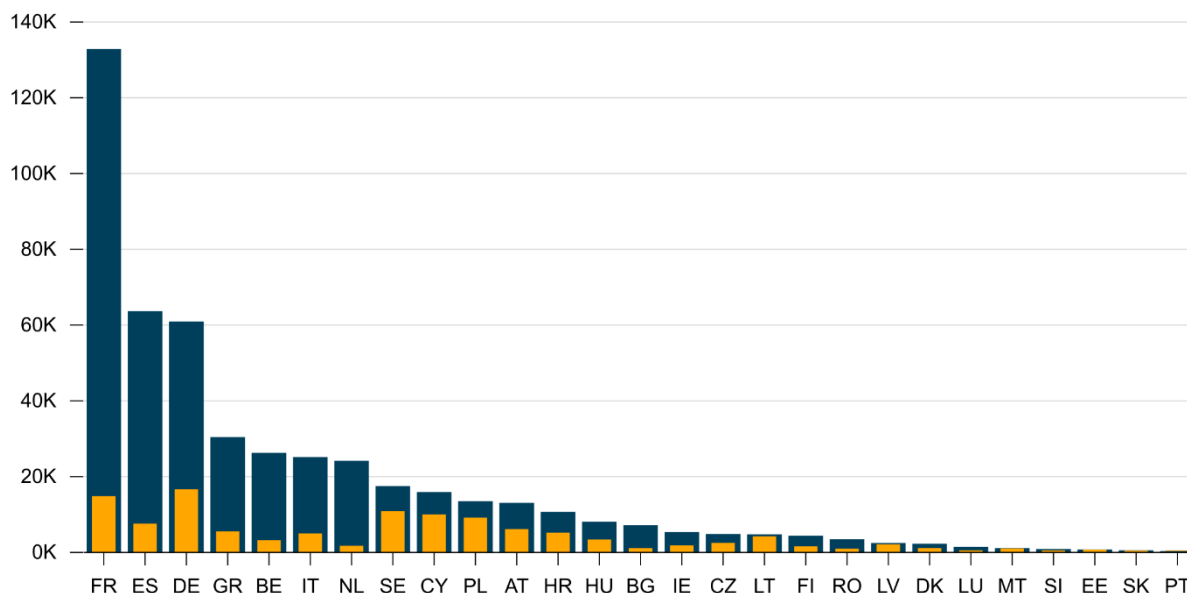
⁵⁵ To je případ Belgie, Kypru, Chorvatska, Lotyšska, Litvy a Řecka.

⁵⁶ Analýza přesídlování a humanitárního přijímání vychází z údajů agentury EUAA.

⁵⁷ Analýza v oblasti navracení vychází z údajů Eurostatu.

Chorvatskem. Státní příslušnost státních příslušníků třetích zemí, kterým byl vydán příkaz k opuštění území, se v jednotlivých členských státech výrazně lišila⁵⁸.

Obrázek 6 – Počet příkazů k návratu a navrácených státních příslušníků třetích zemí podle členských států

Legenda

■ Státní příslušníci třetích zemí, jimž bylo nařízeno opustit území ■ Státní příslušníci třetích zemí navráceni do třetí země

Zdroj: Vypracováno JRC na základě údajů Eurostatu

Do třetí země bylo skutečně navraceno 115 000 neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Více než polovinu navrácení provedlo pouze pět členských států (Německo, Francie, Švédsko, Kypr a Polsko). To představuje ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 20% nárůst. **Celková míra navrácení však zůstává nízká, což vede k tomu, že na území Unie se hromadí nevyřízené případy osob s příkazem k opuštění území⁵⁹.** Největší skupinu státních příslušníků, kterým bylo nařízeno opustit území, představovali státní příslušníci Alžírsko, Maroka, Sýrie, Turecko a Afghánistán, přičemž počet Syřanů se zvýšil o 14 %. Nejvíce navrácených osob tvořili státní příslušníci Gruzie, Turecko, Albánie, Moldavsko a Kolumbie. Z toho vyplývá, že země s nejvyšším počtem státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo nařízeno opustit území, neodpovídají zemím s nejvyšším počtem provedených návratů, s výjimkou Turecka. Více než polovina všech návratů byla dobrovolná, což představuje rostoucí trend. Přestože trvalé úsilí v oblasti zpětného přebírání prostřednictvím

⁵⁸ Francie vydala většinu příkazů k opuštění území státním příslušníkům Alžírsko, Tunisko a Maroka; Španělsko státním příslušníkům Mali, Senegal a Alžírsko a Německo státním příslušníkům Sýrie, Turecko a Afghánistán. Kypr vydal většinu příkazů k opuštění území státním příslušníkům Sýrie, Demokratické republiky Kongo a Nigérie, Řecko státním příslušníkům Afghánistán, Sýrie a Albánie a Chorvatsko státním příslušníkům Turecko, Nepálu a Bosny a Hercegoviny.

⁵⁹ Míra navrácení v celé EU činila ve vykazovaném období 24 %.

mechanismu podle článku 25a vízového kodexu a cílená opatření koordinátora EU pro navrácení v prioritních třetích zemích již přinesla výsledky, zejména v případě klíčových třetích zemí, jako je Bangladéš, Irák a Etiopie⁶⁰, **navracení stále brání specifické překážky**. I nadále je zásadní, aby členské státy v návaznosti na příkazy k návratu podávaly žádosti o zpětné převzetí do příslušných třetích zemí a systematicky vyžadovaly náhradní cestovní doklady pro osoby s potvrzenou státní příslušností⁶¹. Tematické schengenské hodnocení 2024 zjistilo pokrok ve vývoji vnitrostátních systémů navrácení, zatímco v klíčových fázích procesu přetrvává neefektivnost⁶², což má dopad na nedovolený pohyb, jak ukazují záznamy o navrácení v rámci Schengenského informačního systému (SIS)⁶³.

Je třeba pokračovat v úsilí o vytvoření společného systému Unie pro navrácení ve spojení s účinnější spoluprací se třetími zeměmi. Navrhované nařízení o navrácení⁶⁴ bude mít zásadní význam pro řešení těchto otázek a pro zajištění toho, aby navrácení mohlo přispět k celkovým cílům migrační a azylové politiky Unie. Evropský parlament a Rada se vyzývají, aby překročily k rychlému přijetí této reformy.

b. Prognóza pro nadcházející rok a informace o úrovni připravenosti v Unii

Cílem **rezervoáru solidarity** navrženého Komisí je řešit potřeby členských států, které byly v rozhodnutí Komise označeny za státy vystavené migračnímu tlaku. Podle článku 12 nařízení (EU) 2024/1351 by Komise při určování těchto potřeb měla zohlednit hlavní zjištění této zprávy, včetně dopadu minulých trendů na dotčené členské státy i prognózy pro nadcházející rok⁶⁵. Tento strategický obraz slouží Unii jako nástroj včasného varování, pomáhá předvídat možný vývoj situace v oblasti migrace a určit, jak by mohl ovlivnit potřeby členských států vystavených migračnímu tlaku a Unie jako celku.

⁶⁰ Mechanismus článku 25a vízového kodexu přispěl k nastartování příznivé dynamiky a konkrétního pokroku ve vztahu k třetím zemím. Míra navrácení pro Bangladéš se zvýšila z 9 % v roce 2023 na 17 % v roce 2024, pro Irák to bylo ze 14 % na 31 %. Také v případě Etiopie, kde byla vízová opatření přijata v dubnu 2024, se v roce 2024 míra navrácení zvýšila (13 % oproti 11 % v roce 2023), spolu se zvýšenou aktivitou členských států při žádostech vůči Etiopii o zpětné převzetí svých občanů (více než čtyřikrát více žádostí o zpětné převzetí v roce 2024 oproti roku 2023). Cílená opatření v oblasti navrácení v prioritních třetích zemích, která inicioval koordinátor EU pro navrácení, přinesla zaměření a soudržnost napříč opatřeními na úrovni EU, kdy u několika třetích zemí byl překročen cíl 25% růstu.

⁶¹ Podle údajů vykázaných agenturou Frontex podaly členské státy méně žádostí o zjištění totožnosti a náhradní cestovní doklady (–6 %, 68 908 oproti 73 449 v předchozím vykazovaném období).

⁶² To zahrnuje problémy se zajištěním bezproblémového procesu navrácení kvůli neefektivitě v klíčových fázích, včetně systému odvolání, účinného zjištění totožnosti před návratem a dostatečné kontroly dodržování povinnosti návratu. Tematické schengenské hodnocení z roku 2024 rovněž ukázalo, že je třeba posílit operativní provádění záznamů o navrácení v rámci Schengenského informačního systému všemi vnitrostátními orgány, aby mohlo být v řízeních o navrácení dosaženo účinnějšího rozhodování.

⁶³ Během vykazovaného období bylo v jiných členských státech než v tom, který záznam vytvořil, identifikováno téměř 54 600 osob, na něž se vztahovaly záznamy o navrácení v systému SIS („pozitivní nálezy v systému SIS“). Přibližně 33 600 z nich byli státní příslušníci třetích zemí, kteří byli odhaleni při kontrolách na daném území, zatímco přibližně 16 500 bylo zadrženo při hraničních kontrolách při opuštění EU přes jiný členský stát, než který pořídil záznam.

⁶⁴ COM(2025) 101 final.

⁶⁵ SWD(2025) 791, „Prognóza podle čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 pro rok 2026“, klasifikováno jako „RESTREINT UE / EU RESTRICTED“.

Prognóza vychází z metodiky vyvinuté vědeckou službou Komise – Společným výzkumným střediskem (JRC) – a byla testována v rámci sítě plánu EU pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

Z prognózy vyplývá, že celkově se očekává, že v roce 2026 se nelegální příchody na úrovni Unie sníží na všech hlavních migračních trasách ve srovnání s rokem 2024⁶⁶, což je v souladu s klesajícím trendem zaznamenaným již v první polovině roku 2025. Očekávané snížení je mimo jiné důsledkem silné spolupráce Unie s klíčovými zeměmi původu a tranzitu, posílení azylových systémů a systémů ochrany hranic a intenzivnějších opatření proti sítím převaděčů migrantů v Unii i ve třetích zemích. Očekává se, že **trasa přes centrální Středomoří** bude nadále neaktivnější trasou, avšak celkové počty se mají v porovnání s rokem 2024 stabilizovat nebo dále klesat. Tento trend odráží dopad posílené spolupráce s partnerskými zeměmi v severní Africe a širším regionu. Podobná dynamika se očekává i u **tras přes západní Středomoří a Atlantik**, kde velké úsilí o monitorování míst odjezdu a rozbití převaděčských sítí přináší výsledky. Na **trase přes východní Středomoří** bude vývoj do značné míry záviset na vývoji situace na Blízkém východě, včetně nově vznikajících dílčích tras, nicméně celkový výhled ukazuje na pokračování klesajícího trendu, který začal již koncem roku 2024 a který je ovlivněn měnící se regionální dynamikou a nižší přítomností některých státních příslušností. Na **západobalkánské trase** se rovněž očekává snížení počtu příchodů, k čemuž přispěje účinnější rozbíjení převaděčských sítí a posílená spolupráce mezi tímto regionem a členskými státy a agenturami Unie. Na **trase přes východní hranice** se Rusko a Bělorusko pravděpodobně budou i nadále pokoušet zneužívat migraci jako zbraň proti Unii; očekává se však, že posílená správa hranic povede k dalšímu snížení počtu nelegálního překročení hranic. A konečně se očekává, že situace v oblasti nelegálního opouštění území přes **Lamanšský průliv** bude i nadále problematická, ačkoli se předpokládá, že vnitrostátní opatření ve Francii a další spolupráce se Spojeným královstvím omezí nebo sníží počet odchodů.

Očekává se, že **klesající trend počtu žádostí o mezinárodní ochranu** zaznamenaný v roce 2024 a v první polovině roku 2025 bude pokračovat i v roce 2026.

Pokud jde o dočasnou ochranu, pokračující nerozlišující agresivní válka Ruska proti Ukrajině bude i v roce 2026 vyvolávat **potřebu ochrany ukrajinských státních příslušníků**. Registrace dočasné ochrany budou pokračovat, ale na nižší úrovni než v předchozích letech.

Vzhledem k tomu, že dynamika migrace je ze své podstaty stále nejistá, mají i nadále zásadní význam snahy o posílení **připravenosti a pohotovostního plánování** v členských státech a v Unii. Odpovídající pohotovostní plánování je důležitou součástí **dobře připraveného azylového, přijímacího a migračního systému**, neboť zvyšuje odolnost a připravenost rychle a účinně reagovat na změny situace v oblasti migrace a zároveň zajišťuje dodržování práv a potřeb jednotlivců.

Závazky týkající se **pohotovostního plánování** jsou zakotveny v právních předpisech Unie⁶⁷. Přestože většina členských států má zavedeny pohotovostní plány v různých oblastech řízení

⁶⁶ Vzhledem k tomu, že v době přijetí zprávy nebyly k dispozici údaje za celý rok 2025, jsou údaje za rok 2024 použity jako nejnovější a nejúplnější roční referenční bod pro kontextualizaci prognózy pro nadcházející rok 2026. Trend pozorovaný v roce 2025 však byl v analýze plně zohledněn.

⁶⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013; směrnice Evropského

migrace, přetrvávají nedostatky. Celkově lze říci, že úroveň připravenosti Unie a členských států v oblasti řízení migrace je ku prospěchu provádění nových ustanovení obsažených v paktu. Téměř všechny členské státy přijaly své vnitrostátní pohotovostní plány pro přijímání a azyl a oznámily je Agentuře Evropské unie pro azyl (EUAA)⁶⁸, i když s různou mírou úplnosti (více informací v příloze). Od roku 2019 musí členské státy vypracovat a přijmout vnitrostátní **pohotovostní plán pro správu hranic a navracení**⁶⁹. Výsledky hodnocení zranitelnosti provedeného agenturou Frontex za rok 2024 ukazují, že většina členských států uvádí, že má zavedeny příslušné pohotovostní plány pro správu hranic, ačkoli existují určité nedostatky, což zdůrazňují i schengenská hodnocení. Tematické hodnocení účinnosti navracení v roce 2024 navíc odhalilo značné nedostatky ve vnitrostátním pohotovostním plánování, přičemž většina členských států nemá zvláštní pohotovostní plány pro návratové operace, přestože tento požadavek stanoví čl. 9 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní strážci.

Na úrovni Unie jsou agentury Unie připraveny poskytnout členským státům provozní podporu v případě náhlého nárůstu migračních toků. Síť plánu EU pro připravenost na migraci a pro migrační krize, které předsedá Komise, nadále hraje klíčovou roli při poskytování společného situačního obrazu, včasného varování a prognóz na podporu lepší připravenosti. Síť hostí specializovanou podskupinu pro pohotovostní plánování.

IV. Posouzení celkové situace v oblasti migrace, migračního tlaku, rizika migračního tlaku nebo významné situace v oblasti migrace

Na základě informací uvedených v této zprávě Komise posoudila, které členské státy byly vystaveny nepřiměřeným povinnostem, s přihlédnutím k celkové situaci v oblasti migrace v Unii. Komise zároveň navrhuje Radě celkový počet solidárních příspěvků do rezervoáru solidarity na úrovni Unie potřebných k vyváženému a účinnému řešení situace v oblasti migrace v nadcházejícím roce.

S ohledem na trendy uvedené v této zprávě za referenční období od července 2024 do června 2025 a na metodiku bylo v rozhodnutí Komise stanoveno, že po shrnutí všech příslušných kvantitativních a kvalitativních údajů a informací a jejich posouzení ve vztahu k celkové situaci v Unii jsou **Řecko a Kypr** vystaveny migračnímu tlaku. Kromě toho rozhodnutí Komise určilo, že **Itálie a Španělsko** jsou vystaveny migračnímu tlaku kvůli velkému počtu příchodů v důsledku opakovaných vylození po pátracích a záchranných operacích, které jsou takového rozsahu, že vytvářejí nepřiměřené povinnosti ve vztahu k celkové situaci v Unii, a to i pro dobře připravený azylový, přijímací a migrační systém dotčeného členského státu.

parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu; nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 ze dne 14. května 2024 o řešení krizových situací a situací zásahů vyšší moci v oblasti migrace a azylu a o změně nařízení (EU) 2021/1147 (Úř. věst. L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní strážci a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

⁶⁸ S výjimkou Maďarska a Polska.

⁶⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní strážci (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

Ačkoli trendy zůstaly v porovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 celkově stabilní, **Řecko** bylo vystaveno nepřiměřeným povinnostem ve vztahu k celkové situaci v Unii, a to zejména v důsledku vysokého počtu případů nedovoleného překročení hranic (více než 60 000) a žádostí o mezinárodní ochranu (více než 70 000). Jednalo se o nejvyšší zaznamenané hodnoty na úrovni Unie v poměru k HDP a počtu obyvatel. Řecko také zaznamenalo nejvyšší počet rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany v poměru k HDP a počtu obyvatel, který v období od července 2024 do června 2025 dosáhl téměř 32 000. V poměru k HDP a počtu obyvatel bylo Řecko na druhém místě v počtu příkazů k opuštění území (více než 30 000), ale ve sledovaném období bylo navráceno pouze 5 400 státních příslušníků třetích zemí.

Ačkoli se situace v oblasti migrace a azylu ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 zlepšila, **Kypr** byl stále vystaven nepřiměřeným povinnostem ve vztahu k celkové situaci v Unii, zejména v důsledku případů nedovoleného překročení hranic, žádostí o mezinárodní ochranu a registrací dočasné ochrany. Počet případů nedovoleného překročení hranic (téměř 3 000) se sice výrazně snížil, avšak počet příchodů stále zatěžuje kyperský azylový a migrační systém, neboť Kypr patří mezi tři země s nejvyšším počtem případů nedovoleného překročení hranic v Unii v poměru k HDP a počtu obyvatel. Kypr také obdržel druhý nejvyšší počet žádostí o mezinárodní ochranu (více než 5 000) v Unii v poměru k HDP a počtu obyvatel. Stejně tak Kypr obdržel značný počet registrací dočasné ochrany (přibližně 3 500) v poměru k HDP a počtu obyvatel země. Kromě toho, zatímco počet státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo nařízeno opustit území (téměř 16 000), zůstal ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024 stabilní, bylo na základě vydání příkazu k opuštění území vráceno dvakrát více státních příslušníků třetích zemí (téměř 10 000) než v období červenec 2023 – červen 2024 (téměř 5 000).

V **Itálii** a **Španělsku** byl podíl a absolutní počet příchodů v důsledku opakovaného vylodění po pátracích a záchranných operacích takového rozsahu, že pro tyto země znamenal nepřiměřené povinnosti ve srovnání s celkovou situací v Unii, neboť více než 80 % z téměř 97 000 osob, kterým byla poskytnuta pomoc při pátracích a záchranných operacích, bylo vyloděno v těchto dvou členských státech (v každém z nich přibližně 40 %).

Tyto čtyři členské státy proto budou mít **přístup k rezervoáru solidarity**, jakmile vstoupí v platnost nařízení (EU) 2024/1351.

Aby byla zajištěna rovnováha mezi solidaritou a spravedlivým rozdělením odpovědnosti a aby bylo zajištěno fungování nařízení (EU) 2024/1351, stanoví čl. 60 odst. 3 uvedeného nařízení, že přispívající členské státy nejsou povinny dodržet své přislíbené solidární příspěvky vůči členskému státu, který využívá pomoci, pokud Komise v tomto členském státě, který využívá pomoci, zjistila **systémové nedostatky**, pokud jde o pravidla příslušnosti stanovená v části III nařízení (EU) 2024/1351, jež by mohly mít závažné negativní důsledky pro fungování uvedeného nařízení.

Část III nařízení (EU) 2024/1351 stanoví mimo jiné závazky příslušného členského státu, pokud jde o přijetí zpět a převzetí žadatelů a státních příslušníků třetích zemí, jejichž žádost o mezinárodní ochranu byla zaregistrována v jiném členském státě nebo v souvislosti s nimiž byl jiný členský stát označen za příslušný podle nařízení (EU) 2024/1358, včetně provedení přemístění těchto osob, a to při plném dodržování základních práv žadatele ve smyslu Listiny. Tato pravidla navazují na pravidla nařízení Dublin III a ode svého vstupu v platnost je nahradí.

Komise do 12. července 2026 a znovu do 15. října 2026 posoudí uplatňování pravidel příslušnosti členskými státy a použije čl. 60 odst. 3 čtvrtý pododstavec nařízení (EU) 2024/1351, pokud v některém členském státě zjistí systémové nedostatky. Při tomto posouzení bude zvláštní pozornost věnována úrovni spolupráce mezi členskými státy, včetně aktivního zapojení za účelem usnadnění přemístování a postupné spolupráce v praktických a logistických záležitostech.

Na základě zjištění této zprávy a metodiky, po zvážení všech příslušných kvantitativních a kvalitativních údajů a informací a po jejich posouzení ve vztahu k celkové situaci v Unii bylo v rozhodnutí rovněž stanoveno, že riziku migračního tlaku jsou vystaveny **Belgie, Bulharsko, Německo, Estonsko, Irsko, Francie, Chorvatsko, Lotyšsko, Litva, Nizozemsko, Polsko a Finsko**.

V období od července 2024 do června 2025 byly **Bulharsko** a **Chorvatsko**, jakožto země prvního vstupu, nadále obzvláště vystaveny výkyvům migračních toků na západobalkánské trase a trase přes východní Středomoří. Výrazný nárůst počtu nelegálních příchodů v průběhu roku by mohl vést k tomu, že jejich již tak napjaté migrační a azylové systémy budou postiženy nepřiměřenými povinnostmi. Ačkoli **Bulharsko** zaznamenalo pokles počtu žádostí o mezinárodní ochranu ve srovnání s obdobím červenec 2023 – červen 2024, stále evidovalo téměř 10 000 žádostí o mezinárodní ochranu, což je vzhledem k jeho HDP a počtu obyvatel značný počet. Pětinu těchto žádostí podaly nezletilé osoby bez doprovodu, čímž se Bulharsko stalo druhým členským státem na úrovni Unie v počtu přijímání žádostí nezletilých osob bez doprovodu, a to v poměru k HDP a počtu obyvatel. Bulharsko rovněž zaznamenalo vysoký a stabilní počet registrací dočasné ochrany v poměru ke svému podílu na HDP a počtu obyvatel (patří mezi pět členských států s nejvyšším počtem), když v období od července 2024 do června 2025 zaznamenalo více než 21 000 nových registrací. **Chorvatsko** měla mezi červencem 2024 a červnem 2025 dopad nedovolená překročení hranic a odepření vstupu. Chorvatsko zaznamenalo více než 12 000 případů nedovoleného překročení hranic, což představovalo 76 % všech nelegálních příchodů na západobalkánské trase a druhý nejvyšší počet případů nedovoleného překročení hranic v rámci Unie v poměru k HDP a počtu obyvatel. Na Chorvatsko také připadá podobný počet odepření vstupu, který je v poměru k HDP a počtu obyvatel nejvyšší na úrovni Unie.

Zároveň řada členských států zaznamenala vysokou míru nedovoleného pohybu, který vyvíjí obzvláštní tlak na jejich azylové, migrační a přijímací systémy. Problémy spojené s tímto nedovoleným pohybem se řeší tím, že se v rámci solidárních příspěvků uznává možnost uplatnit v těchto případech **kompenzace v oblasti příslušnosti**.

V období od července 2024 do června 2025 zaznamenalo **Německo** značně vysokou míru nedovoleného pohybu žadatelů o mezinárodní ochranu v Unii, což vedlo k velkému počtu žádostí o mezinárodní ochranu, které měly dopad na jeho azylový a přijímací systém. Tato skutečnost byla dále umocněna nejen přijetím nejvyššího počtu osob požívajících dočasné ochrany v EU, ale také velmi vysokým počtem žádostí o mezinárodní ochranu v posledních deseti letech. **Francie** rovněž zaznamenala vysokou míru nedovoleného pohybu žadatelů o mezinárodní ochranu v rámci Unie a čelila rostoucímu počtu případů nedovoleného překročení hranic při výstupech směrem do Spojeného království, což mělo dopad na její vnitrostátní azylový a přijímací systém. **Nizozemsko** a **Belgie** byly rovněž postiženy nedovoleným pohybem žadatelů o mezinárodní ochranu, který zatěžoval jejich přijímací systémy. **Irsko** se

rovněž potýká s trvale vysokým počtem žádostí o mezinárodní ochranu, přičemž značná část osob vstupuje do země nelegálně, především přes pozemní hranici Spojeného království. To mělo spolu se značným počtem příchodů osob požívajících dočasné ochrany dopad na jeho vnitrostátní azylový a přijímací systém.

Jak je uvedeno v oddíle III, kroky Ruska a Běloruska nadále ovlivňují dynamiku migrace na východní hranici Unie, zejména v **Estonsku, Lotyšsku, Litvě, Polsku a Finsku**. Hybridní hrozby spojené se zneužíváním migrace jako zbraně nadále zvyšují vážná migrační a bezpečnostní rizika a přispívají k občasným násilným incidentům a pokusům o překročení hranic. V reakci na pokračující státem podporované pokusy o zneužívání migrace jako zbraně posílilo Estonsko opatření v oblasti správy hranic na hranici s Ruskem; Lotyšsko a Litva posílily opatření v oblasti ostrahy na svých hranicích s Běloruskem; Polsko zřídilo podél svých hranic nárazníkovou zónu a dočasně omezilo právo žádat o mezinárodní ochranu na této hranici, s výjimkou zranitelných skupin; Finsko uzavřelo své hraniční přechody s Ruskem v listopadu 2023. Další pokusy Ruska a Běloruska o zneužití migrace jako zbraně by mohly způsobit další zatížení vnitrostátních systémů ochrany hranic, což by mohlo vést k nepřiměřeným povinnostem.

Těchto dvanáct členských států ohrožených migračním tlakem bude mít **přednostní přístup ke stálému souboru nástrojů podpory EU v oblasti migrace**. Pokud by se situace v těchto členských státech zhoršila, bude Komise zároveň připravena v souladu s nařízením (EU) 2024/1351 urychleně přehodnotit jejich situaci.

Na základě zprávy a metodiky bylo v rozhodnutí Komise rovněž stanoveno, že **Bulharsko, Česko, Estonsko, Chorvatsko, Rakousko a Polsko** čelí významné situaci v oblasti migrace, a to v důsledku kumulativního účinku kvantitativních a kvalitativních údajů a informací shromážděných a posouzených během posledního pětiletého období (od 1. července 2020 do 30. června 2025).

V **Bulharsku** za posledních pět let a zejména od roku 2022 zatížil systém příliv žádostí o dočasnou ochranu spolu s relativně vysokým počtem žádostí o mezinárodní ochranu v poměru k podílu země na HDP a počtu obyvatel, zejména proto, že Bulharsko vydalo v relativním vyjádření značný počet kladných rozhodnutí a zamítnutí, což vytvořilo poměrně vysokou zátěž pro jeho systém navracení. V **Chorvatsku** mělo v předchozích pěti letech zatížení systému navracení vzhledem k jeho podílu na HDP a počtu obyvatel významný dopad na kapacity země nad rámec závazků, kterým čelí na svých vnějších hranicích, zejména proto, že Chorvatsko vydalo relativně velký počet rozhodnutí o odepření vstupu a v poslední době zaznamenalo relativně vysoký počet případů nedovoleného překročení hranic v důsledku zvýšené aktivity převaděčů migrantů v regionu.

Od začátku ruské útočné války proti Ukrajině zaznamenaly **Polsko a Česko** jedny z nejvyšších počtů registrací dočasné ochrany v Unii v poměru k jejich HDP a počtu obyvatel. To vytváří výzvy v oblasti integrace a od roku 2022 značně zatěžuje migrační a azylové systémy a systémy správy hranic těchto členských států. V poměru k HDP a počtu obyvatel zaznamenalo **Estonsko** vysoký počet registrací dočasné ochrany ve spojení se značným počtem žádostí o mezinárodní ochranu, což vedlo k vysokému počtu kladných rozhodnutí v posledních pěti letech.

V posledním pětiletém období obdrželo **Rakousko** vysoký počet žádostí o mezinárodní ochranu. Ačkoli se tento počet v období od července 2024 do června 2025 ve srovnání s předchozím dvanáctiměsíčním obdobím snížil, celkový počet žádostí o mezinárodní ochranu a z toho vyplývající počet kladných rozhodnutí v průběhu pětiletého období měl kumulativní dopad na kapacitu jeho migračního, přijímacího a azylového systému.

Tyto členské státy budou mít možnost **požádat Radu o úplné nebo částečné snížení** svých solidárních příspěvků pro nadcházející rok.

V. Závěr

Stabilní pokrok v provádění všech složek paktu na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie, klesající trend nelegálních příchodů a prognóza pro nadcházející rok spolu s pozitivními výsledky pokračující spolupráce s partnerskými zeměmi vytvářejí pevný základ pro řádné, spravedlivé a pevné řízení migrace a azylu.

Plným využitím nového právního a operačního rámce paktu lze dosáhnout dalšího pokroku, který sníží tlak na členské státy, omezí nedovolený pohyb, zvýší celkovou účinnost, sníží počet nevyřízených případů a sníží zátěž správních a provozních struktur členských států. Zároveň některé problémy spojené s prováděním paktu přetrvávají a Komise spolu s příslušnými agenturami Unie bude členským státům nadále poskytovat podporu.

Naše úsilí může podpořit rychlé přijetí projednávaných návrhů Komise, včetně návrhů týkajících se společného evropského systému navracení a unijního seznamu bezpečných zemí původu. Komise bude pokračovat ve své práci na posílení komplexních partnerství s partnerskými zeměmi, bude se strategicky angažovat na regionální a celosvětové úrovni a rozvíjet inteligentní pákové efekty napříč politikami na podporu lepší spolupráce v oblasti migrace.

Pokud jde o provádění paktu, je třeba i nadále společně a vyváženě rozvíjet solidaritu a spravedlivé rozdělení odpovědností. Zahájení prvního ročního cyklu řízení migrace je důležitým krokem k přípravě podmínek pro uvedení nového mechanismu solidarity do praxe. Na základě zprávy, rozhodnutí Komise a návrhu Komise na prováděcí rozhodnutí Rady, kterým se zřizuje roční rezervoár solidarity, by Rada měla do 15 dnů svolat Fórum solidarity EU na vysoké úrovni s cílem dohodnout se na velikosti rezervoáru solidarity a na tom, jak do něj budou jednotlivé členské státy přispívat. Komise je připravena Radu v průběhu tohoto procesu podporovat. Koordinátor EU pro solidaritu rovněž svolá fórum solidarity EU na technické úrovni s cílem uvést mechanismus solidarity mezi členskými státy do praxe a řešit potřeby solidarity s pomocí zjištěných příspěvků, a to před vstupem v platnost v polovině roku 2026.

V březnu 2026 Komise znovu podá zprávu o pokroku při provádění paktu před jeho vstupem v platnost. Komise rovněž vypracuje dlouhodobou evropskou strategii řízení azylu a migrace, která stanoví politický a operační plán na vysoké úrovni pro společný systém, který bude spolehlivý a přizpůsobitelný rychle se měnícím okolnostem.